

Publicerad 2018-06-02 09:42 av anits
 eget foto på stenbordet som vi drack kaffe vid

Jag undrar

jag tänker på dig ibland

undrar varifrån du kom

det förstod jag aldrig

du var en vän

det kände jag inom mig

dina ögon var snälla

din röst mjuk

du kom efter stigen

ifrån bergen

du stannade en stund

en främling

som inte kändes som en främling

vi kunde prata om allt

drack kaffe

vid det gamla stenbordet

det kändes som om du visste allt om mig

du sa att jag skulle ta hand om mig

inte göra allt som andra

tyckte jag skulle göra

du kom på våren

precis innan snön hade smält

och ofta på hösten

när den första kylan kommit

och stigen var hård

lätt att gå på

jag kunde se dig komma

om jag vände blicken

över åkrarna och upp mot berget

du var lätt att känna igen

med din stav

ryggsäcken

och hatten som du bar på huvudet

sen jag flyttade

har jag inte sett dig

jag bor inte längre på gården

med allt det tunga arbetet

kanske du vet var jag finns

kanske är det dig jag ser i

mina drömmar ibland

jag glömmer aldrig mötet med dig

våra pratstunder

vår och höst

kaffet vi drack vid det gamla stenbordet

du fick mig att orka

ta vara på dom fina stunderna

som livet ändå ger

kanske finns du i min närhet

även nu

jag vet inte

men jag har den känslan ibland

anits 2 juni 2018

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten